

Juni op het Varenkasteel en het is volop kersen- en morellentijd. De kersen die eten we op en de morellen, daar maken we jam van. Dus het is hier een drukke tijd. Er worden recepten en tips tussen de huizen uitgewisseld. Wel of niet blijven wachten op het stevig worden van de jam, als deze al meer dan 7 minuten op het vuur staat te koken. Ging het fout of is het gewoon nog niet klaar. Kortom in beide huizen is er zowel vloeibare als goede stevige jam ontstaan. Waar dat nu precies aan heeft gelegen, dat blijft een raadsel.

Bij de kersenboom in de boomgaard staat een ladder. Of dat nu echt nodig is, weet ik niet. Aan de onderste takken alleen al hangt een overvloed aan kersen.

Zalige ronde donkerrode kersen. Mijn tas is al volledig vol, als ik nog maar net driekwart van de boom heb rondgelopen. Het is een hopeloze zaak. Na met z'n allen non-stop kersen te hebben gegeten, kilo's jam te hebben gemaakt en ook nog iedereen die ook maar één stap op het terrein zet, te hebben volgepropt, blijft er nog steeds een overvloed aan kersen aan de boom hangen. Niet dat de vogels dat erg vinden. En Udine (het paard)...? Ach, die eet liever gras.

De overige bosbeesten houden zich redelijk koest. Behalve dan de konijntjes die zoals gewoonlijk bij zonsondergang door het gras huppelen, op zoek naar overgebleven tulpenbollen en rozenblaadjes (snif). Maar na goed te hebben opgelet zie ik een groene specht hongerig grazen en hoor ik het geluid van een dorstig hert bij het meertje.

Nee, dit keer helaas geen weer voor barbecue's. Wel heeft het Varenkasteel er sinds kort een missie bij: een plantenkliniek. Er worden planten uit tuincentra weggegooid en door een barmhartige bezoeker van het Varenkasteel bij ons afgeleverd. Binnen een paar dagen staat de helft van de planten alweer volop te stralen en is geheel opgeknapt.

Tijd om het Varenkasteel te verlaten!

